

mužská vokální skupina VOSK
Britten, Miškinis, Poulenc, Shuklina, Vičar
mužská vokální skupina VOSK

Tři roky VOSKu

David Nykl, Jan Zapletal – sbormistři

Jan Dušek - klavír

PROGRAM

Rolf Lukowsky (*1926)

Jan Vičar (*1949)

Francis Poulenc (1899-1963)

Benjamin Britten (1913-1976)

Valentina Shuklina (*1982)

Vytautas Miškinis (*1954)

Sine musica nulla vita

Zpěvy z Kopanic

Kdo to na mňa žaluje

Ej, horenka

Na vrchu Inovca

Quatre petites prières de Saint François d'Assise

The Ballad of Little Musgrave and Lady Barnard

Tři mužské sbory na texty A. E. Housmana

Oh, when I was in love

When I came last to Ludlow

Shake hands

Alma Redemptoris mater

Ave Regina coelorum

Peccantem me quotidie

Cantate Domino

čtvrtek 5. listopadu 2009 v 19:30 hodin

Barokní knihovni sál Collegium Marianum, Melantrichova 19, Praha 1 - Staré Město

Vážení příznivci hudebních múz,

vítejte na výročním koncertu „Tři roky VOSKu“!

Po samostatném a divácky velmi úspěšném koncertu „V letním rytmu“ (Dům U Kamenného zvonu, Staroměstské nám., 22.6.2009), jenž byl cele věnován spirituálům a ohlasům hudby afroamerické a populární, hodlá VOSK tentokrát v rámci dalšího dramaturgicky uceleného večera představit hudbu Jana Vičara, Francise Poulenca, Benjamin Brittena, Valentiny Shukliny a Vytautase Miškinise a zaměřit se tak výlučně na tzv. klasickou hudbu 20. a 21. století.

Jan Vičar (* 1949), absolvent olomoucké Univerzity Palackého, brněnské JAMU i pražské HAMU, se kromě skladatelské činnosti věnuje publikační a vědecké práci. Badatelsky je Vičar orientován na hudební estetiku, hudební kritiku, teorii, dějiny a estetiku české hudby 20. století, dílo Leoše Janáčka a kritické edice hudby. Je členem řady muzikologických institucí, pedagogicky působí na několika vysokých školách. Jako skladatel se věnuje vokální, sborové, orchestrální a komorní tvorbě a to ve značně širokém žánrovém i stylovém a funkčním rozpětí. V jeho tvorbě se objevují folklórní inspirace, které pramení z jeho moravství, jindy (zejména v četných písničkách a sborech pro děti) jazzové názvuky, využívány jsou i soudobé racionální kompoziční techniky.

Cyklos Zpěvy z Kopanic vznikl v roce 2006 a byl věnován královéhradeckému souboru Gentlemen Singers. Třívětý cyklus mužských sborů byl inspirován tradičními obyčejí moravských Kopanic - oblasti v Bílých Karpatech. Různé texty autor sjednotil do starohrozenkovského nářečí. Stylizovaná sborová transformace lidových písní čerpající z náboje moravské noty se opírá o překrývání harmonických funkcí.

Francis Poulenc (1899- 1963) patří k nejvýznamnějším francouzským skladatelům 20. století, což dokumentuje i jeho členství ve skupině Pařížská šesťka. Těžiště jeho tvorby spočívalo v komorní hudbě (zejména pro klavír), zanechal rovněž řadu závažných vokálních děl, k nimž čerpal inspiraci převážně v duchovní oblasti. Od 30. let se věnoval soustavně sborovým skladbám. Při jejich kompozici vycházel z výborné znalosti sborové sazby a díky tomu se stal jedním z neoblíbenějších autorů sborové tvorby 20. století. Jeho hudební řeč je charakteristická zejména bohatou melodickou invencí a pestrými harmonickými přechody. Převážná část jeho vokální tvorby je určena pro smíšený sbor, několik cyklů ale předepisuje i pro mužský sbor.

Jedním z nich jsou *Čtyři malé modlitby sv. Františka z Assisi* z roku 1948. Vznikly na objednávku jeho příbuzného františkána Jerôma Poulenca z kláštera Champfleury pro místní klášterní sbor. První část *Pozdrav svaté Paní* imituje v tenoru gregoriánskou melodii doprovobenou kvintami ve spodních hlasech. Druhé moteto *Všemocný nejsvětější* je vedené v přísné homofonní sazbě. Třetí modlitba *Pane, naléhavě prosím* je harmonicky nejsložitější s řadou nečekaných zvrátů a s velmi niterným zhudebněním, které odráží hloubku textu. Závěrečnou částí *Mí milí bratři* se vrací inspirace středověkým organem. Texty jsou oslavou Bohorodičky a Boha.

Benjamin Britten (1913- 1976), jeden z největších britských skladatelů druhé poloviny 20. století, se velkou měrou podílel na poválečném rozvoji anglického operního života. A to nejen jako autor patnácti oper, ale také jako zakladatel operního festivalu v Aldeburghu. Jeho poslední opera *Smrt v Benátkách* byla

nedávno uvedena v Praze v české premiéře. Byl všestranným hudebníkem, kromě komponování se věnoval hře na klavír a housle a dirigování. Inspirací mu byly mj. staré anglické texty i hudba anglických mistrů. Jeho všestranná zkušenost se odráží i v bohaté tvorbě, jež zahrnuje kromě zmíněných oper orchestrální hudbu, komorní hudbu, balet i sborovou tvorbu (například známý cyklus *A Ceremony of Carols*).

The Ballad of Little Musgrave and Lady Barnard, mužský sbor na anonymní text z oxfordské Knihy balad s průvodem klavíru z roku 1943, vypráví starý ale velmi dobře známý příběh překrásné ženy, která svede služebníka svého muže. Příběh graduje ve chvíli, kdy podvedený muž nevěru odhalí a v souboji oba milence zabije. Britten přenáší poetiku příběhu do prosté hudební řeči, ve které se odráží konkrétní obsah. Jednoduchými postupy s opakováním základních motivů dosahuje velkého emocionálního náboje. Skladba se v ČR provádí pouze výjimečně, např. v roce 1973 na Pražském jaru v podání Pražského mužského sboru pod vedením Miroslav Košlera.

Valentina Shuklina (* 1982) vystudovala Nikolajevskou konzervatoř - obor klavír a housle a Pražskou konzervatoř - obory skladba a dirigování. Nyní pokračuje ve studiu na hudební fakultě AMU. Od r. 2006 působí jako sbormistryně Pražských mužských sborů a od r. 2007 je také sbormistryní v pravoslavném kostele Cyrila a Metoděje v Praze. Věnuje se skladbě a tvorbě nových ruských písní. Vystupuje jako interpret svých autorských šansonů v řadě českých divadel a klubů (A studio Rubín, Divadlo Na Prádle, Viola, Nová síň...). Svým dramatickým hudebním projevem dokáže pohlit posluchače, její šanson je pro publikum „srdeční záležitostí“.

Tři mužské sbory na texty anglického básníka Alfreda Edwarda Housmana byly zkomponovány v loňském roce na objednávku mužské vokální skupiny VOSK.

Skladby **Vytautase Miškinise** (* 1954) patří mezi sborovými zpěváky k nejpoblárnějším, a to díky modernímu a přitom zpěvnému a harmonického pojetí skladeb. Při kompozici využívá svých dlouholetých zkušeností sbormistra skvělého litevského chlapeckého sboru Ažuoliukas, a tak je každá nota napsána s ohledem na schopnosti sborového zpěváka. Na kontě má více než 400 světských děl, 150 duchovních skladeb a více jak 100 úprav lidových písní, zejména z Pobaltí.

Na dnešním koncertě zazní čtyři moteta, všechna vznikla v devadesátých letech.

Mužská vokální skupina VOSK vznikla v roce 2006 a sdružuje pod vedením sbormistrů Davida Nykla a Jana Zapletala zhruba deset bývalých i současných dlouholetých členů pražského chlapeckého sboru Pueri gaudentes. VOSK a jeho členové se aktivně účastní pravidelného sborového koncertního programu, který nabízí Praha a její blízké okolí. Nad tento rámec VOSK v minulém sezóně vystoupil se spojenými sbory v rámci abonentního cyklu České filharmonie Pocta tvůrcům na koncertech věnovaných Zdeňku Lukášovi a Petru Ebenovi a společně s ženským sborem Luventus paedagogica na zahajovacím koncertu Mezinárodního festivalu sborové tvorby Cantii Veris Praga. V červnu 2008 získala skupina na soutěži komorních těles 51. ročníku Festivalu sborového umění v Jihlavě stříbrné pásmo. V současné době se VOSK programově zaměřuje zejména na vokální tvorbu 20. století a hudbu soudobou, neopomíná však ve svém repertoáru reflektovat též nejdůležitější etapy vývoje evropské hudby a bohatství tvorby lidové.

Více o vokální skupině VOSK se můžete dozvědět na jejich stránkách www.vosk.org.

Závěrem nám, vážení diváci, dovolte pozvat Vás na **vánoční koncert** s provedením České mše vánoční Jakuba Jana Ryby, který se uskuteční v sobotu **12. 12. 2009** od **19:30 hod** v kostele **U Salvátora** na Starém Městě (Salvátorská 1).

Vyvolat tu pravou předvánoční atmosféru nám pomohou ženské komorní sbory Cesmina a Collegium pro Cantare a orchestr Far Musica pod vedením Davida Nykla.

Miroslav Růžička a Jan Zapletal

Francis Poulenc

Quatre petites prières de Saint François d'Assise

I

Zdrávas, svatá Paní, přesvatá Královno, Boží Rodičko Maria, Panno učiněná církví a vyvolená od nejsvětějšího Otce z nebes, tebe posvětil svým nejsvětějším milovaným Synem a Duchem Utěšitelem, v tobě byla a jest celá plnost milosti a všechno dobro.

Zdrávas, jeho dome,
zdrávas, jeho stánku,
zdrávas, jeho příbytku,
zdrávas, jeho roucho,
zdrávas, jeho služebnice,
zdrávas, jeho Matko,

a buďte pozdraveny, vy všechny svaté ctnosti, které milostí a osvětěním Ducha svatého jste vlévány do srdcí věřících, abyste je z nevěřících udělaly věřícími Bohu.

II

Všemohoucí, nejsvětější, nejvyšší a nejvznešenější Bože! Všechno dobro, nejvyšší dobro, celé dobro, který jediný jsi dobrý, tobě chceme vzdát všechnu chválu, všechnu slávu, veškerý dík, všechnu čest, veškeré dobrořečení a vše dobré. Staň se! Staň se! Amen.

III

Ať uchvátí, prosím, Pane, ohnivá a sladká moc Tvé lásky mou duši skrze všechno, co je zde pod nebem, abych zemřel láskou k Tvé lásce, jako Tys zemřel z lásky k mé lásce.

IV

Nejmilejší bratři a synové, požehnaní na věky, slyšte mě, slyšte hlas svého Otce.

Velké věci jsme slíbili, větší nám byly přislíbeny.

Ty první zachovávejme, k těm druhým směřujme.

Rozkoš je krátká, trest věčný, trápení pomíjivé, sláva nekonečná.

Mnoho je povolanych a málo vyvolených. Odplata bude pro všechny.